

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/267/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3710203850
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3710203850.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovvej a JUDr. Eriky Zajacovej v právnej veci navrhovateliek: 1/ H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., L. L. X, 2/ N.. H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XXX, L. X., zast. Y. Y. J., H., L.. XXX, X. XX, X. proti odporcovi: G., H., P. XXX/X, L. X., N.: XX XXX XXX, zast. H. W. P., U., D.. X T. XXXX/X, L., o zaplatenie 4.855,16 Eur istiny a prísl., o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. júna 2011, č.k. 4C/68/2010-263, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľkám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľkám 1/, 2/, každej po 2.143,87 Eur s 9%-ným úrokom z omeškania ročne od 23.04.2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľkám trovy konania vo výške 291 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.818,93 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil popisom vykonaných dôkazov, z ktorých vyplynulo, že navrhovateľky 1/, 2/ sú zapísané na LV č. XXXX, k.ú. L. L. ako podielové spoluvlastníčky, každá v podiele 1/3-tiny u parc. KN C XXX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 394 m², parc. KN C XXX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 181 m², parc. KN C XXX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 114 m² a parc. KN C XXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 408 m². Predmetné nehnuteľnosti v rozhodnom období, za ktoré si uplatňujú náhradu, t.j. od 23.04.2008 do 23.04.2010 dosiaľ užíva odporca pre účely svojej podnikateľskej činnosti. Za užívanie týchto nehnuteľností v rozhodnom období odporca navrhovateľkám žiadnu náhradu nezaplatil. Za užívanie týchto pozemkov nezaplatil. Na otázku výšky náhrady za užívanie týchto pozemkov, ktorá sa rovná ročnému nájomnému, nariadil znalecké dokazovanie, ktoré vykonala znalkyňa N.. O. W. a vyčíslila výšku ročného nájomného za 1m², vzhľadom k cene pozemkov za obdobie od 23.04.2008 do 31.12.2008 vo výške 2,219 Eur/m² za obdobie od 01.01.2009 od 23.04.2010 vo výške 2,938 Eur/m². Vychádzajúc z takto stanovenej výšky ročného nájomného za pozemok vo vlastníctve navrhovateliek za obdobie od 23.04.2008 do 23.04.2010, pri užívaní odporcom plochy prináleží bezdôvodné obohatenie v prospech navrhovateľky 1/ vo výške 2.146,85 Eur a navrhovateľky 2/ v rovnakej sume. Nárok navrhovateliek tak považoval tak za dôvodný s poukazom na to, že je nepochybné, že odporca užíval v rozhodnom období časti nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX patriace do spoluvlastníctva navrhovateliek. Jednalo sa o užívanie bez právneho dôvodu na podnikateľské účely, pričom preukázateľne za rozhodné obdobie navrhovateľkám náhradu za užívanie nevyplatil. Nájomnú, ani inú zmluvu, ohľadne užívania s ním neuzatvoril, čím sa na ich úkor bezdôvodne obohatil a v dôsledku čoho mu vznikol podľa § 451 Občianskeho zákonníka záväzok vo vzťahu k navrhovateľkám bezdôvodné obohatenie im vydať. Priznal sumy na základe úpravy

návrhu na začatie konania po čiastočnom späťvzátí, a to na základe záverov znaleckého posudku, ktoré korešpondujú aj s právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 8C/72/2008. Vykonanie dokazovania podľa návrhu odporcu, a to vyžiadanim si kúpnych zmlúv od Správy katastra L. X., ako aj výsluch svedka N.. T. U. alebo kontrolné znalecké dokazovanie nepovažoval v danej veci za hospodárne a účelné.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie odporca, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že mu bude uložená povinnosť zaplatiť bezdôvodné obohatenie navrhovateľiek vo výške na základe výsledkov kontrolného znaleckého posudku. Uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ O.s.p.. Vyslovil názor, že plnenie bez právneho dôvodu je v intenciách platnej právnej úpravy kvalifikované ako presun majetkovej hodnoty zo sféry jedného subjektu do sféry druhého subjektu, pričom rozsah zmenšenia majetku aktívne legitimovaného subjektu, resp. rozsah zväčšenia alebo nezmenšenia majetku pasívne legitimovaného subjektu musí byť posudzovaný výlučne k majetku a jeho poklesu vo vzťahu k majetku, ku ktorému preukáže vlastnícke právo aktívne legitimovaný subjekt, pričom tento rozsah nemožno rozširovať o majetok a výnosy z majetku pasívne legitimovaného subjektu. Rozsah bezdôvodného obohatenia musí byť kvalifikovaný výlučne vo vzťahu k nehnuteľnostiam a charakteru pôde, ktoré boli navrhovateľom zabraté, teda k poľnohospodárskej pôde bez toho, aby boli navrhovateľom pripočítané stavby a iné zhodnotenia pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve pozemku, resp. k hodnote, ktorú na vec vynaložil odporca. Súdu prvého stupňa vyčítal, že rozhodol o nároku navrhovateľiek na vydanie bezdôvodného obohatenia výlučne na základe znaleckého posudku znalkyne N.. O. W., pričom navrhoval vykonanie ďalších dôkazov ako napr. znalca N.. U., oboznámenie sa so znaleckým posudkom N.. X. a vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, vykonanie dôkazu zistením ceny nájmu odvodené z dostupných kúpnych zmlúv za žalované obdobie tak, že by si tieto okresný súd vyžiadali z dotknutej Správa katastra L. X.. Prejavil nesúhlas so závermi znaleckého posudku znalkyne N.. O. W., podľa ktorej mala výška nájmu predstavovať 2,919 Eur/m² v období od 23.04.2008 do 31.12.2008, resp. 2,938 Eur/m² v období od 01.01.2009 do 23.04.2010 s tým, že zo žiadneho listinného dôkazu nevyplýva, že by cena nájmu pozemkov bola vyššia ako 1,66 Eur, o čom explicitne vypovedá aj zmluva o nájme pozemkov zo dňa 02.10.2010. Poukázal na to, že v k.ú. L. L. nikdy nedošlo k uzatvoreniu žiadnej kúpnej zmluvy pri takej kúpnej cene, v ktorej by sa dala odvodiť výška nájmu stanovená znaleckým posudkom č. XX/XXXX, nakoľko takáto kúpna cena by bola neadekvátne vysokou a trhom neakceptovanou. Odporca predložil viac kúpnych zmlúv, podľa ktorých v rovnakom katastrálnom území a navyše bezprostredne susediacej lokalite došlo k odpredaju pozemkov, v novembri a v decembri roku 2006 za kúpnu cenu 13,28 Eur/m². Poukázal na metódu polohovej diferenciacie, ktorú zvolila znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku a vyslovil názor, že porovnávací metóda je najobjektívnejšou a najspravodlivejšou metódou pre získanie poznatkov o hodnote pozemkov, resp. výšky nájmu. Názor znalkyne, že nemohla použiť porovnávaciu metódu z dôvodu, že porovnávací materiály, ktoré poskytli účastníci konania, sa jej nejavili objektívne, považoval za rozporný s logikou. Zotrval na svojom stanovisku, že výška nájmu v rámci k.ú. L. L. nikdy nedosahovala hodnoty stanovené znaleckým posudkom č. XX/XXXX, na základe ktorého aj súd vo veci rozhodol. Súdu prvého stupňa vyčítal, že pri priznaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vychádzal výlučne z jedného dôkazného prostriedku, a to zo znaleckého posudku č. XX/XXXX, pričom v intenciách zásad dokazovania upravených v § 120 a § 136 O.s.p. je znalecký posudok iba jedným z možných právnych poriadkom demonštratívne prezumovaným dôkazom. Súdu prvého stupňa vyčítal, že boli vykonané viaceré dôkazy, ale pri ich vyhodnotení prihliadal iba na niektoré z nich, teda najmä na znalecký posudok znalkyne N.. O. W., ktorý svedčil v prospech navrhovateľiek a len tieto dôkazy boli predmetom jeho úvah a hodnotenia, zatiaľ čo iné dôkazy súd len konštatoval (napr. kúpne zmluvy, ktorých vklad bol povolený Správou katastra L. X.). Poukázal ďalej na disproporcie pri výške ceny nájmu vo veciach. Navrhol doplniť dokazovanie ustanovením kontrolného znalca, resp. znaleckého ústavu alebo inštitúcie za účelom vypracovania kontrolného znaleckého posudku vo veci stanovenia výšky nájmu dotknutých pozemkov. Nespokojnosť s rozhodnutím o náhrade trov, keď poukázal na to, že uplatňovali v návrhu na začatie konania sumu 4.855,16 Eur, pričom ich konečným rozhodnutím bola priznaná čiastka o 567,42 Eur, ktorá skutočnosť dáva podklad pre rozhodnutie o náhrade trov podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Navrhovateľky prostredníctvom svojho právneho zástupcu v odvolacom konaní predložili prehľad aktuálneho stavu súdnych konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vedených členmi spoločenstva vlastníkov nehnuteľnosti U., k.ú. L. L. proti odporcovi a prehľad trhových cien nájmu pozemkov

využívaných odporcom na podnikanie určených znalcami na základe požiadaviek Okresného súdu v Považskej Bystrici a Krajského súdu v Trenčíne.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Odporca v úvode svojho odvolania cituje ust. § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/, f/ O.s.p., avšak z obsahu jeho odvolania je zrejmé, že súdu prvého stupňa vyčíta neúplné zistenie skutkového stavu veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a nesprávne hodnotenie dôkazov (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

V prejednávanej veci je skutkovo nepochybné, že navrhovateľky sú spoluvlastníčkami určitých pozemkov, ktorých výmera nie je sporná, rovnako nie sú sporné spoluvlastnícke podiely ani okolnosť, že pozemky sú užívané odporcom na podnikateľské účely, pričom náhrada užívania v predmetnom období nebola platená. Nie je spochybnené v tomto konaní (rovnako aj v iných veciach, týkajúcich sa danej problematiky, vedených na Okresnom súde Považská Bystrica), že vec sa posudzuje podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ten kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa doterajšej súdnej praxe sa za bezdôvodné obohatenie ako majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka považuje plnenie, ktoré vzniklo užívaním veci bez uzavretia zmluvy o nájme alebo iného právneho vzťahu. Takýto prípad je aj v prejednávanej veci.

V priebehu prvostupňového aj odvolacieho konania je spornou tá skutočnosť, akú sumu má predstavovať výška bezdôvodného obohatenia za užívanie sporného pozemku odporcom v období, za ktoré je táto náhrada navrhovateľkami uplatňovaná. K postupu súdu v súvislosti so stanovením tejto výšky aj smerujú dôvody odvolania odporcu.

V odvolaní vyčíta súdu prvého stupňa neúplné zistenie skutkového stavu, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy. V prípade, ak účastník konania navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť, čo je aj považované za dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Zo znenia citovaného dôvodu (súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) vyplýva, že citovaný dôvod na odvolanie nie je daný v prípade každého opomenutia vykonania navrhnutých dôkazov, ale len v prípade, pokiaľ súd prvého stupňa nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, teda dôkazov, ktoré by boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej.

V prejednávanej veci za takéto dôkazy považuje v odvolaní odporca nevyžiadanie si zmlúv o prevode vlastníctva k pozemkom, nachádzajúcich sa v blízkosti danej lokality v rovnakom období a ďalej výsluchu znalcov N.. U. a N.. X., ktorí podávali vo veci znalecký posudok. Súdu prvého stupňa vyčíta, že nevychádzal aj z iných predložených listinných dôkazov, najmä z iných nájomných zmlúv.

Tá skutočnosť, do akej miery sú pre vec významné nájomné zmluvy, prípadne iné listiny aj kúpne zmluvy, týkajúce sa pozemkov v danej lokalite, bola predmetom posudzovania aj v znaleckom posudku znalkyňa N.. O. W.. Všetky listiny rovnakého druhu, a to najmä kúpne alebo nájomné zmluvy sa v danej problematike môžu posudzovať len ako podklad pre stanovenie konečnej ceny nájmu (úhrady za užívanie pozemkov) a nie ako rovnocenný dôkaz k znaleckému posudku. V znaleckom posudku aj

uviedla, z ktorých listín čerpala podklady pre svoje závery a naopak, ktoré z listín predložených ako navrhovateľkami, tak aj odporcom neboli použiteľné pre záver znaleckého posudku, najmä z dôvodu, že sa týkali odlišných časových období alebo odlišnej polohy užívaných pozemkov. Za opomenutý dôkaz v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nepovažuje odvolací súd ani nevypočutie znalcov, ktorí vypracovali znalecký posudok v predchádzajúcom konaní, práve vzhľadom na tú skutočnosť, že na tieto posudky bolo prihliadané ako na listinné dôkazy (znalecký posudok znalca N.. U.), prípadne ako na znalecký posudok podaný v tom konaní, týkajúcom sa obdobnej problematiky, avšak súdy dospeli preskúmaním týchto znaleckých posudkov k záveru, že nie sú dostatočnými podkladmi pre záver o výške náhrady za užívanie, v dôsledku čoho nariadili znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou a následne znalkyňou N.. O. W..

Odporca uplatnil vo svojom odvolaní aj dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam). Podstata tohto odvolacieho dôvodu pritom spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho potom je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že odporca súdu prvého stupňa vyčíta nesprávne hodnotenie znaleckého posudku znalkyne N.. O. W..

Z ust. § 132 O.s.p., ktoré aj cituje odporca vo svojom odvolaní jednoznačne vyplýva, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Sudcovskému hodnoteniu dôkaz v zmysle citovaného zákonného ustanovenia podlieha aj znalecký dôkaz. Oproti iným dôkazom je tu však pri hodnotení podstatný rozdiel. Pri hodnotení všetkých ostatných dôkazov, okrem znaleckého, môže súd hodnotiť ich obsah preto, lebo ich obsah je pre súd daný všeobecnou skúsenosťou a jeho znalosťou logického myslenia. V prípade znaleckého dôkazu hodnotí súd predovšetkým vieryhodnosť i spôsoby znalca a logičnosť správ, ktoré súdu podáva. Pri iných dôkazných prostriedkoch hodnotí súd tieto dôkazné prostriedky priamo, bezprostredne, avšak pri znaleckom posudku môže sudca hodnotiť taký dôkaz len nepriamo tým, že skúma, či odôvodnenie posudku je v súlade so všeobecnými skúsenosťami a poznatkami a či jeho odôvodnenie je logické a či znalec prihliadol na všetko, čo mu bolo na posúdenie predložené. Nemôže teda hodnotiť obsah znaleckého posudku po stránke jeho správnosti z hľadiska oboru, pre ktorý bol znalec ustanovený. Pochybnosti, týkajúce sa osoby znalca alebo logičnosti správ, ktoré súdu podáva, tak môže odstrániť tým, že znalca vypočuje a teda uloží mu, aby vec riadne vysvetlil. Krajnou možnosťou je aj nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania. V preskúmvanej veci súd prvého stupňa nezistil a odporca v podanom odvolaní ani konkrétne nepoukazuje na žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla zavážiť pri hodnotení znaleckého posudku, sa teda týkala vieryhodnosti osoby znalca alebo logičnosti znaleckých záverov, prípadne neprihliadnutia na všetko, čo bolo znalkyni predložené.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že odporca spochybňuje predovšetkým použitie metódy na stanovenie všeobecnej hodnoty pozemku ako podkladu pre výšku nájmu, ako aj záver znaleckého posudku, ktorý vyústil do vyčíslenia výšky všeobecnej hodnoty a následne ceny nájmu. Zo znaleckého posudku znalkyne N.. O. W. vyplýva, že znalkyňa odpovedala na otázku stanovenú súdom, podľa ktorej mala určiť všeobecnú cenu označených nehnuteľností a vyčíslil výšku ročného nájomného za 1m² za obdobie od 23.04.2008 do 23.04.2010. V znaleckom posudku podobne uviedla, z akých podkladov pri svojich záveroch čerpala, ďalej odôvodnil aj použitú metódu, jednak pri výpočte všeobecnej hodnoty nehnuteľností, ako aj pri vyčíslení výšky ročného nájomného za 1m² v predmetnom období. Závery znalkyne, ako aj odôvodnenie znaleckého posudku opodstatnene považoval súd prvého stupňa za tak opodstatnené, a to aj v spojitosti s výsledkami konania v obdobných veciach prejednávanych na Okresnom súde Považská Bystrica, že nezistil dôvod na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania.

Odvolačný súd tak nezistil v súvislosti s hodnotením dôkazov, a to najmä znaleckého posudku znalkyne N.. O. W. súdom prvého stupňa také nedostatky, ktoré by pre záver o nesprávnom hodnotení dôkazov súdom prvého stupňa a tým aj opodstatnenie dôvodu na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p..

Zo spisu tak jednoznačne zo skutkových listín vyplynulo, že odporca v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou užíval v dobe, za ktorú uplatňovali navrhovateľky vydanie bezdôvodné obohatenie, nehnuteľnosti vlastnícky patriace navrhovateľkám bez toho, aby bola uzavretá dohoda o ich užívaní a medzi účastníkmi neexistoval ani iný právom uznaný dôvod. Odporcovi sa teda dostalo majetkovej hodnoty spočívajúcej v užívaní týchto nehnuteľností, ktorá už v okamihu jeho získania nebola v súlade s právom, a preto mu v tomto okamihu vznikla povinnosť vrátiť tieto hodnoty, resp. poskytnúť finančnú náhradu za užívanie, lebo takúto majetkovú hodnotu nie je možné vydať. Pokiaľ ide o spôsob vydania (ust. § 458 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka) príkladmo uvádza plnenie v podobe výkonov, avšak v prípade užívania cudzej veci bez platnej nájomnej zmluvy, spočíva obohatenie užívateľa práve v tom, že vykonával právo nájmu k tejto cudzej veci. Užívateľ potom nie je schopný takto spotrebované plnenie vrátiť, a preto v zmysle citovaného ustanovenia je povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady, ktorá musí zodpovedať peňažnému oceneniu získaného obohatenia. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu aj v danom prípade musela byť peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci, spravidla práve vo forme nájmu, ktorú by nájomca bol povinný plniť podľa platnej nájomnej zmluvy.

Súd prvého stupňa preto vec správne právne posúdil a opodstatnene považoval za vieryhodné závery znaleckého posudku znalkyne N.. O. W. v súvislosti s ustálením výšky nájmu, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane odporcu.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

Súd prvého stupňa rozhodol správne aj v súlade so zákonom aj o náhrade trov prvostupňového konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p., pretože výška plnenia nepochybne závisela od znaleckého posudku. Navrhovateľky si uplatnili v návrhu na začatie konania celkom sumu 4.855,16 Eur, avšak vzhľadom na závery znaleckého posudku vzali späť svoj návrh o sumu 567,42 Eur ako na to poukazuje aj odporca v podanom odvolaní. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku je pritom jednoznačne zrejmé, že výšku plnenia považoval za opodstatnenú v súlade so závermi znaleckého posudku, preto je na mieste aj aplikácia ust. § 142 ods. 3 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov.

V odvolacom konaní boli tak úspešné navrhovateľky, ktoré by mali v zmysle ut. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu týchto trov si neuplatnili spôsobom upraveným v ust. § 151 O.s.p., a preto im nebola priznaná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.